FC Martinenc, Campió de Catalunya, 1925

Present i futur dels clubs de formació

Grup de Debat amb experts vinculats al bàsquet
Barcelona, 27 de maig de 2024

Federació Catalana de **Basquetbol**

ACEEB

Grup de Debat

La Federació Catalana de Basquetbol (FCBQ) i l'Associació Catalana d'Entrenadors i Entrenadores de Basquetbol (ACEEB) van organitzar, el passat dilluns 27 de maig, la novena sessió del Grup de Debat, una iniciativa que reuneix un grup de persones expertes de manera periòdica per debatre sobre un tema relacionat amb el bàsquet. En aquesta ocasió, el tema plantejat per generar debat va ser el següent: 'Present i futur dels clubs de formació'.

Eduard Portela

Impulsor del Grup de Debat i president d'honor de l'ACB

El nivell dels entrenadors i les entrenadores catalans és molt bo, però els reptes als quals s'enfronten els clubs de formació són cada vegada més grans. L'escenari ha canviat en els últims anys, ja que les universitats nord-americanes tenen pressupost per fitxar els millors jugadors i jugadores joves d'arreu del món. Tot i que el nivell dels entrenaments és millor aquí, les contraprestacions econòmiques en beques són molt grans i això és un problema molt greu.

Ferran Aril

President de l'FCBQ

Des de la Federació Catalana de Basquetbol estem encantats de donar suport a aquesta iniciativa que serveix per debatre sobre temes de gran importància per al nostre col·lectiu. Els clubs són el motor del bàsquet català i aquesta sessió servirà per posar en valor la seva feina, analitzar els reptes als quals s'enfronten i buscar eines per millorar el seu creixement futur.

Ferran Peña

President de l'ACEEB

Si els entrenadors i les entrenadores som el motor del bàsquet, els clubs de formació són el xassís. El paper dels clubs és molt important i cal que els protegim. Hem de defensar la feina que fan els clubs perquè, si no ho fem, el teixit del bàsquet català corre perill. Hem de defensar l'estructura que situat Catalunya com a referència del món del bàsquet.

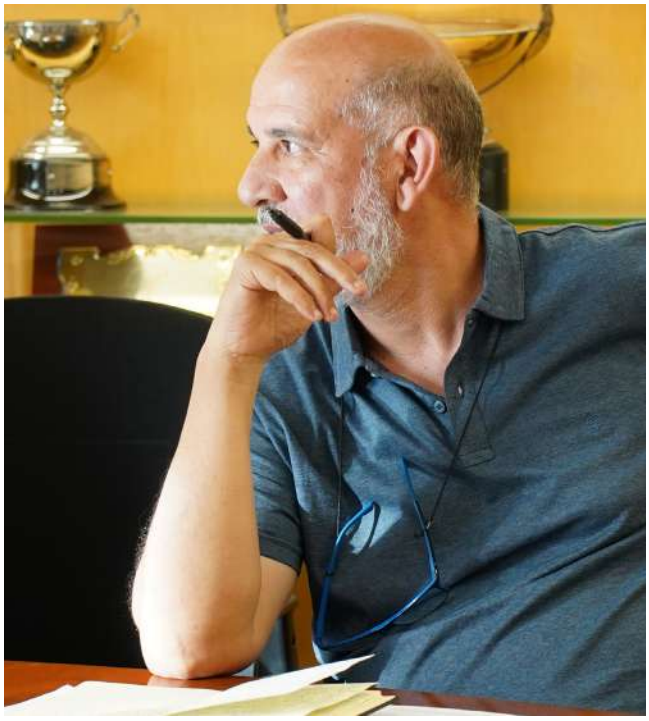

Xavier Boix

Entrenador i director esportiu del CN Caldes Bàsquet

Vaig fer un estudi per analitzar la situació dels clubs de bàsquet català i en quines zones tenia més implantació del nostre esport. Vaig utilitzar un índex que divideix la població de cada municipi per les llicències que té. Aquesta anàlisi ens dona informació sobre quins llocs del país estan saturats i quins d'altres amaguen una oportunitat per créixer. A més, vaig repassar el nombre d'equips que cada club té en cada categoria.

Suposo que la Federació ja deu tenir eines molt millors que aquesta per tal de prendre decisions a l'hora de decidir en quins punts del territori desenvolupar la seva activitat i facilitar projectes al voltant del bàsquet.

Hospitalet B.C. , 1940

Maria Planas

Entrenadora
Hall of Fame de la FIBA

El bàsquet ha evolucionat i progressat molt. Quan jo vaig començar com a entrenadora, t'havies de gestionar tu totes les coses. Jo m'he dedicat tota la vida al bàsquet femení i el que demanaria als clubs és que segueixin apostant per les jugadores perquè crec que encara falta una empenta final. La clau és tenir una bona formació del planter i per aconseguir-ho cal apostar per les persones adequades per potenciar l'evolució de les noies joves. Els entrenadors de la meva època van fer una feina apassionada i això va ser clau per a l'evolució de moltes jugadores. Ara cal una aposta decidida perquè les jugadores es puguin realitzar de la mateixa manera que els jugadors.

CE Laietà, guanyador del Ir Campionat de Catalunya Femení, 1936

Pili Bilbao

Entrenadora

Hi ha bons clubs formadors, idees interessants, bons entrenadors i entrenadores i matèria primera de qualitat per treballar, però hi ha alguna cosa que falla. Fitxar és necessari, però s'ha de fer amb coherència. El problema és quan hi ha clubs que per créixer destrossen els altres clubs. Formar entrenadors i crear una mentalitat sana és fonamental.

Les famílies són les que paguen les quotes, però de vegades es converteixen en un problema. La solució ha de néixer dels clubs, que han de començar a establir pactes ètics. Hi ha comportaments que s'han d'aturar perquè, si no, estem creant un monstre que se'ns acabarà menjant a tots. Els clubs s'han de respectar i fer respectar.

Final Lliga Nacional Catalana Femenina 2019, Spar CityLift Girona - Cadí La Seu

Valeri Malagelada

Director esportiu de la UE Gaudí

Els clubs catalans compartim moltes de les problemàtiques. Nosaltres tenim molta competència de clubs de Barcelona. Hi ha algunes limitacions que ens condicionen, com l'econòmica. Nosaltres hem de lloguer instal·lacions i això és una despesa important. Quan vaig arribar al club hi havia 11 equips, però ara en tenim 24. En podríem tenir més, però no ens hi caben. Això ens frena com a club.

El club aposta per fer créixer el bàsquet femení i potenciar les tecnificacions, però ens ha costat consolidar l'aposta. El problema és que no tenim instal·lacions per augmentar el nombre d'equips. Si la situació no millora, alguns clubs estaran en perill.

CB Tarragona, guanyagor de la Liga Nacional Catalana EBA 2001

Natàlia Barris

Presidenta del Sant Quirze Bàsquet Club

Tenir bons entrenadors en el bàsquet formatiu és molt important, però nosaltres tenim jugadors molt petits que marxen del club a altres entitats de la zona i això dificulta donar-li continuïtat a la nostra feina. La nostra voluntat és tenir una base àmplia que vagi pujant, però això es trenca pel camí i ens obliga a reinventar-nos cada any.

El bàsquet femení necessita una última empenta perquè en poblacions més petites la competència del voleibol és molt important. Hem començat a treballar amb les escoles de la ciutat i també tenim l'objectiu que els jugadors i jugadores es quedin el màxim temps possible al club, que no marxin i tinguin aquest sentiment de pertinença.

Picadero, Campió de Catalunya Femení, 1955

Joan Creus

Exjugador

El bàsquet català té molta tradició i això s'ha de mantenir, però la competència amb altres esports és molt gran. Tenir un bon grup d'entrenadors i instal·lacions és bàsic. La manca de pavellons obliga els clubs a posar el fre de mà.

Els clubs han de posar l'accent en la millora dels jugadors i les jugadores. Si hi ha una evolució, la gent no marxa, però les famílies tenen una gran incidència. La situació laboral que viuen és cruel i potencia un egoisme que es transmet a la canalla.

CD Mataró juvenil, campió d'Espanya, per segon any consecutiu, 1962

Francesc Jané

Directiu del CB Granollers

Des de fa uns anys vam fer una passa endavant amb l'objectiu de buscar el màxim nombre d'entrenadors de qualitat per millorar la formació del nostre club. La projecció ha sigut molt positiva i la pràctica de l'esport també ha anat creixent. La ubicació determina la competència que té cada club i en el nostre territori és molt potent pel que fa a handbol i voleibol. La nostra estructura va intentar incorporar entrenadors i formar-ne de propis. Això ens ha permès tenir 65 entrenadors. A més, vam posar en marxa un programa de mentoria per estructurar una mateixa línia de treball.

Cada cop hi ha més llicències, més equips i més clubs. La Federació Catalana està experimentant un gran creixement i en l'apartat femení és molt notable.

CB Granollers - FC Barcelona, 1981-82

Jaume Rovira

Entrenador

Els clubs que funcionen bé són els que han aconseguit que els entrenadors que tenen experiència estiguin a la base. Cada població ha d'intentar estendre el bàsquet tan com pugui. El bàsquet de formació s'ha de mantenir, estimar i potenciar.

Hi ha moltes dificultats, però jo vull ser molt optimista. Els directius dels clubs visionaris s'han d'envoltar de gent entusiasta. Tot i les limitacions econòmiques, les possibilitats són molt grans. Es poden fer moltes coses.

L'A.D. La Casera de Figueres, campió d'Espanya juvenil, 1978.

Ricard Casas

Entrenador

Hem d'evolucionar. No hem de tenir por de cometre els errors que cometíem abans, ja que tenim errors nous per cometre. Hem de ser positius. Els clubs han de tenir clares les seves prioritats. No és el mateix apostar pel volum que per la qualitat. El volum és necessari, però és limitant de la qualitat del treball. A més, han de prioritzar la millora o el resultat. Tot és lícit, però convé tenir-ho clar.

La relació amb l'entorn ha de canviar. Els clubs han de tenir paciència i entendre que és important mantenir l'equilibri en el seu territori. Cal decidir si s'aposta per la unió o per la competitivitat. Els clubs han de pensar de manera global. Per últim, hem de trencar el paradigma d'un entrenador que entreni només a un equip, ja que això potencia el resultadisme. L'estructura ha de treballar per nivells, no per equips. Així l'evolució dels jugadors i les jugadores és millor.

CE Lleida Basquetbol, campió de la Lliga Nacional Catalana ACB, 2002

Josep Bordas

Entrenador

El bàsquet base s'ha convertit en un negoci i això desvirtua la formació. Algunes famílies malentenen el planter i alguns equips juguen per ser resultadistes. L'objectiu dels entrenadors hauria de ser potenciar la formació del jugador i el seu creixement. L'equilibri no és senzill, però es corre el risc de perdre l'essència.

Els clubs de poblacions petites tenen problemes per créixer perquè no poden retenir els seus jugadors. Mai acabes de consolidar un equip. A més, el voleibol s'ha convertit en una amenaça per al bàsquet femení.

CB Cantaires de Tortosa, 1986-87

Joan Pi

President UE Mataró

Nosaltres som un club de base que s'ha fet molt gran. Tenim més de 600 jugadors i jugadores repartits en 50 equips. Intentem posar bons entrenadors a les categories inferiors perquè prioritzem el planter. Això ens ha permès assolir categories de Preferent i que el sènior pugi a LEB Plata amb jugadors de casa. El problema que tenim és d'instal·lacions.

En noies ens trobem amb la problemàtica que les millors marxen a les universitats americanes. En nois, marxen a d'altres clubs. Això ens obliga a reinventar-nos cada any. Les famílies tenen un paper important, ja que algunes ofereixen els seus fills i filles de tan sols nou o deu anys a d'altres equips.

L'Ignis Mataró campió de la Lliga Femenina 3 anys consecutius: 1972, 1973 i 1974

Josep Claret

Entrenador

Hem de diferenciar els clubs de formació dels d'elit. El més important que cada club creï una bona estructura i un programa de formació. Marcar una línia metodològica ajuda. Això permet formar entrenadors i jugadors i jugadores. A més, s'han de posar normatives que protegeixin la feina desinteressada dels clubs. S'han de buscar solucions legals.

El bàsquet ha crescut tant que ara hi ha problemes d'instal·lacions esportives. La resta d'esports també han crescut molt. Un exemple és el voleibol, que ha trobat el seu espai entre les noies joves perquè no hi ha contacte, es juga en equip i necessita menys espai als pavellons.

Uni Girona campió de la Lliga Femenina temporada 204-15

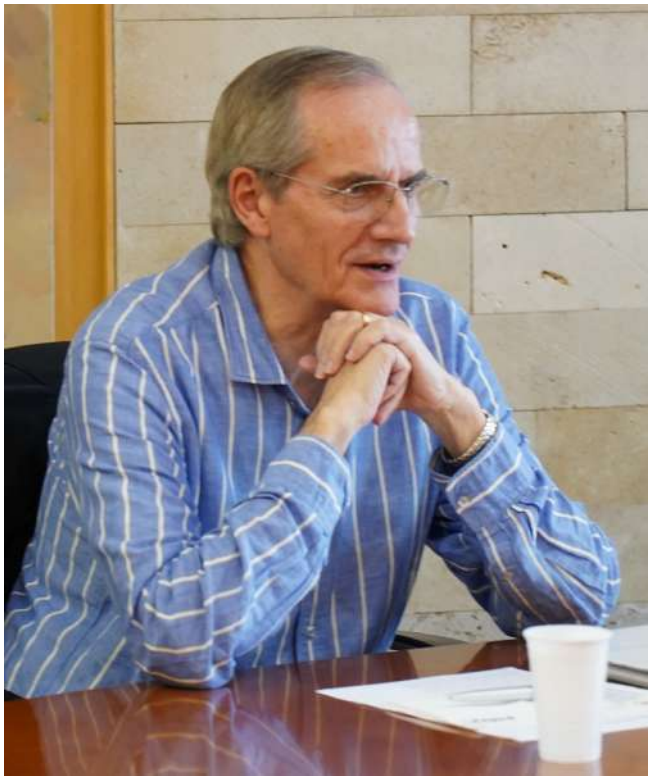

Ángel Palmi

Impulsor del Grup de Debat
i exdirector esportiu de la FEB

Els entrenadors sempre han sigut les persones que han aconseguit que els bàsquet català lideri en qualitat i eficàcia el bàsquet espanyol i europeu, però han sigut els directius els que han generat il·lusió i continuïtat a través dels 419 clubs, que són la base estable de la piràmide que lidera la Federació Catalana.

Aquest debat sobre els clubs de formació ha servit per posar sobre la taula moltes de les problemàtiques de les entitats. Algunes són comunes i d'altres específiques. Cada club ha d'adoptar les solucions que pugui en funció de la seva realitat.

Catalunya - Rússia, Badalona, 1980

Imatges: Fons Fundació del Bàsquet Català